

De Ster

HET „DIT IS DE PLAATS” MONUMENT.

(ZIE BLZ. 231)

15 Augustus 1947

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

47e JAARGANG • No. 8

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

CORNELIUS ZAPPEY, Redacteur. JOHANNA A. SEHLMIEER, Assistent

INHOUD:

	Blz.		Blz.
Het Mormonisme wijst de weg, door Clifford E. Young	227	Een stem uit het verleden	243
De geschiedenis van een edelmoedig mens, door President George Al- bert Smith	230	De wetenschap bevestigt het Woord van Wijsheid, door Harold Lee Snow	244
Het Pionier-Eeuwfeest in de Neder- landse Zending	233	De grondslag van het leven, door President Alma Sonne	248
Utah's plaats	236	De Kerk in Europa	249
De Profeet Brigham Young, door William E. Stoker	237	Bartel van Oostendorp	250
De Geschiedenis der Kerk in Beeld	240	De Genealogische Vereniging	251
		Gebeurtenissen in de Zending	253

HET

Mormonisme

WIJST DE WEG

door Clifford E. Young,
Assistent van de Raad der Twaalven.

Luther Burbank, een Amerikaans geleerde, schreef kort voor zijn dood een boek, getiteld: „De oogst der jaren”, waaruit ik citeer:

„Wat is beschaving? Wat is idealisme? In welke richting ligt onze toekomst? Waarom gaan we zo langzaam vooruit? Na meer dan dertien eeuwen Mohammedanisme, twintig eeuwen christendom, vijf en twintig eeuwen Boeddhisme en Confucianisme, en vierduizend jaren Hebreeuwse godsdienst, zijn we nog steeds hebzuchtig, wreed, egoïstisch, bekrompen, en bereid een oorlog te ontketenen op grond van bijna elk willekeurig voorwendsel, waardoor in enkele maanden de resultaten van tientallen jaren arbeid, de bloem van onze jeugd, en de goede gezindheid, die met veel moeite was opgebouwd, vernietigd worden.”

„Na jaren, besteed aan de uitbreiding van ontwikkelingsmogelijkheden en wetenschappelijk onderzoek, gooien we al onze moeizaam geleerde lessen in een ogenblik van woede of roofzucht aan de kant, en worden weer wilden. Is er geen hoop voor ons, of zullen we, evenals de kikker, een stap teruggliden bij iedere

twee stappen, die we vooruitgaan?”

Uit een artikel van Paul Hutchison, hoofdredacteur van de „Christian Century”, dat onlangs in één der voornaamste Amerikaanse tijdschriften verscheen, citeer ik:

„Toen deze eeuw aanving, beheersten de godsdienstige twijfelers en economische en natuurkundige deterministen het veld van intelligent denken. Zij zijn nog steeds sterk. De Verenigde Natiën hebben juist als hoofd van de Organisatie voor Ontwikkeling, Wetenschap en Cultuur Julian Huxley gekozen, die verklaart: „Ik geloof niet in God, omdat ik van mening ben, dat dit idee geen nuttige veronderstelling meer is.”

.....Een rapport, dat het vorige jaar door de Kerk van Engeland werd aanvaard, verklaart, dat het werk der kerken nu uit moet gaan van het standpunt, dat Groot-Britannië een heidense natie is.” Hier in Amerika tonen de rapporten aan, dat we op iedere vijf huwelijken twee scheidingen hebben; in sommige staten hebben we evenveel scheidingen als huwelijken. Sommige oorzaken, waaraan deze morele ineenstor-

ting wordt toegeschreven, zijn: te veel geld tengevolge van de oorlog, bekrompen woningruimte, toename van de drankzucht, gemakkelijke opvattingen aangaande het huwelijk en het tehuis. Het voornaamste probleem, dat we thans onder ogen moeten zien, is echter niet de oorlog of de nasleep daarvan. Dit zijn slechts enkele kentekenen van de kwaal, waaraan de wereld lijdt.

Het ernstigste probleem van onze tijd is het geestelijke probleem. Als dit probleem niet wordt opgelost, zal onze menselijke samenleving ten gronde gaan. Het enige, wat een slecht geloof kan vervangen, is een beter geloof. Waarlijk, de mensen zijn, evenals schapen, verdwaald. „Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan: Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, die geen water houden.” Waarlijk is de tijd gekomen „wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen..... en zullen hun gehoor van de waarheid afwenden, en zullen zich keeren tot fabelen.”

Op die voorjaarsmorgen van 1820, toen de Heer aan de Profeet Joseph Smith verscheen, werd hem verteld, dat de leringen der mensen als geboden van God werden onderwezen, en dat het ogenblik aanstaande was, waarop het Evangelie op aarde hersteld zou worden.

De afgelopen eeuw heeft de grootste vooruitgang op wetenschappelijk gebied in de geschiedenis der mensheid aanschouwd. Men heeft gezegd, dat in de afgelopen vijftig jaren grotere wetenschappelijke vooruitgang is gemaakt dan in de tweeduizend

jaren daarvoor. De mens heeft de wind in dienst van de zeilen gesteld, stoom in dienst van cylinders, en benzine in dienst van zuigers. De radio, de auto, het vliegtuig, de telefoon zijn nu welbekend. Toch ontbreekt er nog steeds iets in de menselijke ervaring, dat geestelijke zekerheid verschaft.

In I Nephi 8 : 19-20 lezen we van het visioen van de ijzeren roede, dat aan Lehi en daarna aan zijn zoon Nephi werd gegeven, welke laatste ook de uitlegging er van ontving. Toen Nephi de Heer vroeg: „Wat betekent de ijzeren roede, die onze vader zag?” werd hem verteld dat deze het werk van God symboliseerde, en dat zij, die acht wilden geven op Gods woord, en vasthouden, nimmer zouden omkomen, en nimmer door de verleidingen en dreigingen van de tegenstander verblind en vernietigd zouden worden. Hier hebben wij het antwoord op Luther Burbank's vraag: „In welke richting ligt onze toekomst?”

De boodschap van Jezus Christus is een praktische boodschap. Het is geen godsdienst, alleen bestemd voor de Sabbatdag, voor kerkdienst of ritueel, maar het is een godsdienst, die een oplossing biedt voor de kwalen en noden van de hedendaagse wereld. Het Evangelie van Jezus Christus onderwijst liefde voor onze medemensen, eerlijkheid in onze handelingen, een reine en rechtvaardige levenswijze. Met andere woorden: wanneer wij de voorschriften, die wij op de Sabbatdag horen, en die wij in de Heilige Schrift vinden, in ons leven toepassen, kunnen wij ons deel bijdragen, om van de wereld een

betere woonplaats te maken. Het Evangelie doet nog meer — het helpt ons, wanneer wij voor een tweesprong staan, en wijst ons de weg. Misschien zullen wij in Amerika nooit het leed en de angst beseffen, die de volkeren van Europa in deze laatste oorlog doorstaan hebben. Maar leed en angst komen in mindere of meerdere mate tot ieder menselijk hart. Dat is de tweesprong, waar de boodschap van Jezus de mens in staat stelt alle moeilijkheden het hoofd te bieden, die op zijn pad komen.

Vóór Jezus naar het kruis ging, bad Hij tot Zijn Vader: „O Vader, als het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan; maar niet Mij wil, doch Uw wil geschiede.”

Zijn gebed werd niet beantwoord, God liet de beker niet voorbijgaan; maar door het onbeantwoord blijven van dat gebed, kon Jezus de kracht Gods tonen, die tot Hem was gekomen; namelijk, dat Hij de beker kon drinken en de zending vervullen, die God Hem had toevertrouwd. Het is niet altijd gemakkelijk, om de voorschriften van het Evangelie na te leven, maar het is de veilige weg. Het geeft ons leiding; als de weg onzeker is, wijst het de goede richting; wanneer onze gedachten verward zijn, verlicht het ons verstand; wanneer twijfel in ons opkomt, verdwijnt deze „door ieder woord, dat uit de mond Gods voortkomt.”

„Of het zij door Mij of door Mijne dienstknechten, dat is hetzelfde.” „Zoek niet naar rijkdom, doch naar wijsheid, en zie, de verborgenheden Gods zullen U

ontvouwd worden, en dan zult gij rijk gemaakt worden.”

(L. & V. 6 : 7).

Het Mormonisme verkondigt de wereld, dat een herstelling van het Evangelie van Jezus Christus noodzakelijk is; dat de wereld de helende kracht er van nodig heeft; dat de enige mogelijkheid, om de mens van zijn geestelijke verwarring te redden, gevonden wordt in het herstelde Evangelie van Jezus Christus. Wij weten dat onze verklaring stoutmoedig is, maar als wij met minder genoeg namen, zouden wij geen boodschap van vrede brengen, een boodschap, die eens de wereld zal redden, en vrede brengen aan een lijdende mensheid.

De boodschap van het Mormonisme aan de wereld, het antwoord op de onzekerheid in het verstand der mensen en de morele verworping van deze tijd, luidt, dat God wederom van de hemel gesproken heeft. Heilige engelen hebben wederom het eeuwige Evangelie verkondigd, om gepredikt te worden aan alle natiën, geslachten, talen en volken. Door de komst van hemelse boodschappers is het Heilige Priesterschap op aarde hersteld en zijn mannen gevormd, om deze herstelling aan de kinderen der mensen bekend te maken, opdat deze tot de weder waarheid teruggebracht mogen worden — gered van de thans heersende onzekerheid.

Dit is, wat het Mormonisme aan deze gekwelde wereld brengt, en als de mens acht wil geven op deze boodschap zal deze vreugde brengen aan het menselijk hart en vrede aan een lijdende wereld.

De geschiedenis van een

Edelmoedig mens

door President George Albert Smith

Op een dag ontmoette ik op straat een vriend, die ik sinds mijn jongensjaren gekend had. Ik had hem geruime tijd niet meer gezien, en wilde graag eens met hem spreken; daarom nodigde ik hem uit om met mij naar een conferentie te gaan, die ik wilde gaan bezoeken. We reden er in zijn prachtige auto heen (de mijne was niet geschikt, om bij zo'n gelegenheid in het openbaar vertoond te worden).

Toen we naar huis reden, zei hij: „Tjonge, dat was een uitstekende conferentie. Ik heb genoten. Maar er is één ding, waarover ik een andere opvatting heb dan de meesten.“

Ik vroeg: „Wat is dat dan?“

„Wel“, zei hij, „het betreft het betalen van tienden.“

Hij dacht, dat ik hem zou vragen, hoe hij zijn tienden betaalde, maar dat deed ik niet. Als hij het me wilde vertellen, kon hij het

doen. Hij zei: „Zal ik u eens vertellen, hoe ik mijn tienden betaal?“

Ik zei: „Als u dat wilt, mag u het doen.“

„Wel“, zei hij, „als ik in een jaar tienduizend dollar verdien, breng ik duizend dollar tienden naar de bank. Ik weet waarom het daar is. Als de bisschop dan komt en 'n bijdrage vraagt voor een kerkgebouw of voor een zendeling, die gaat vertrekken, en als ik van mening ben, dat hij het geld nodig heeft, dan geef ik hem een cheque. Als een familie in onze wijk in moeilijkheden verkeert en kolen of voedsel of kleding of iets anders nodig heeft, schrijf ik een cheque uit. Als ik ontdek, dat een jongen of een meisje financiële zorgen heeft bij het voltooien van zijn of haar studie, dan zend ik een cheque. Zo maak ik de duizend dollar langzamerhand op, en ik weet zeker, dat

iedere dollar er van op een goede manier besteed is. Nu, wat denkt u daarvan?"

„Wilt u, dat ik u vertel, wat ik er van denk?" vroeg ik.

„Ja," zei hij.

Ik antwoordde: „Ik vind, dat u zeer edelmoedig bent met het eigendom van een ander." Hij liet de auto bijna omslaan.

„Wat bedoelt u?"

„U denkt, dat u uw tienden betaalt, nietwaar?"

„Ja".

„U hebt in het geheel geen tienden betaald. U hebt me verteld, wat u met het geld van de Heer gedaan hebt, maar u hebt me niet verteld, dat u iemand een stuiver van u zelf gegeven hebt. Hij is de beste medewerker, die u in de wereld hebt. Hij geeft u alles, wat u hebt, zelfs de lucht die u inademt. Hij heeft gezegd, dat u een tiende van hetgeen u ontvangt aan de Kerk moet geven, zoals het door de Heer is voorgeschreven. U hebt dat niet gedaan; u hebt zich het geld van uw beste medewerker toegeëigend, en het weggegeven."

Ik kan u vertellen dat het gedurende enige tijd heel rustig was in de auto. We reden verder naar Salt Lake City en spraken over andere dingen.

Ongeveer een maand later ontmoette ik hem weer op straat. Hij kwam naar me toe, stak zijn arm door de mijne, en zei: „Broeder Smith, ik betaal mijn tienden op dezelfde manier als u." Ik was heel blij, dat te horen.

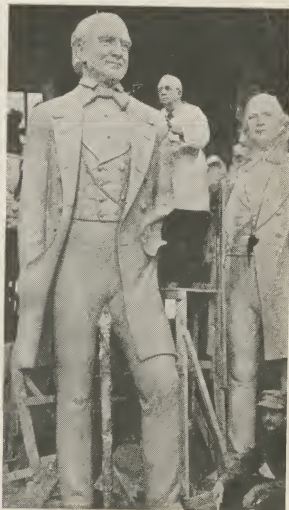
Niet lang voor zijn dood kwam hij naar mijn kantoor om me te vertellen, wat hij met zijn eigen geld deed.

(Uit: The Improvement Era.)

Bij de voorpagina.

Op 24 Juli 1947 werd onder enorme belangstelling het „Dit is de plaats monument" onthuld aan de ingang van de Salt Lake Vallei, waar Brigham Young zijn beroemde uitspraak deed.

Het monument is vervaardigd uit graniet, de figuren en afbeeldingen uit brons. De totale hoogte van het monument is ± 17 meter, en de breedte ± 26 m. De figuren op de top van het monument zijn Heber C. Kimball, Brigham Young en Wilford Woodruff. De hieronder geplaatste foto geeft een aardige indruk van de grootte van het monument. De beeldhouwer, Mahonri M. Young, legt de laatste hand aan de beeltenis van zijn grootvader.

President en Zuster Alma Sonne, President en Zuster Cornelius Zappey en Oud. Wallace G. Bennett na de ochtenddienst in Krasnapolsky op Zondag 3 Augustus 1947.

DANKBETUIGING.

Nog onder de indruk van de schitterende prestaties, die op het Pionier-Eeuwfeest der Nederlandse Zending geleverd werden, betuig ik hiermede mijn diepgevoelde erkentelijkheid aan allen, die er toe bijgedragen hebben, van deze viering zulk een onvergetelijke gebeurtenis te maken.

De uren en dagen, die aan de voorbereiding hiervan gewijd werden, zijn veelvoudig vergoed door het resultaat, dat er uit voortspoot.

De Nederlandse Zending kan trots zijn op de verscheidenheid van talenten, die hier tot uiting kwam!

Met oprechte toegenegenheid,

Cornelius Zappey,
Zendingspresident.

Het Pionier-Eeuwfeest der Nederlandse Zending.

Was het een succes, dit feest van dank en hulde? Eenparig was het antwoord, dat op blijde gezichten te lezen was, in enthousiaste bewoordingen geuit werd, in vele brieven werd neergeschreven: wat hebben we gewonnen!

Wat was het, dat ons zó dicht bij de Pioniers bracht, dat wij ons soms op de vlakten van Amerika waanden? Was het de stralende zon, die een voor Nederland ongewoon hoge temperatuur veroorzaakte? Was het de grote schare aanwezigen, die zo intens meeleeftde met hetgeen vertoond of gesproken werd? Was het het prachtige spel, waren het de indrukwekkende prestaties der zangkoren of de gloedvolle toespraken? Was het de aanwezigheid van een leider in Zion, wiens persoonlijkheid zulk een autoriteit uitstraalde? Of was het de geest, die allen vervulde, die bijna voelbare verheven geestdrift, die inspiratie van het Evangelie, het ontwakende besef van de geweldige betekenis, die achter dit alles school? Wij geloven het laatste. Het was deze geest, die spelers, zangers en sprekers tot ongekende prestaties bracht, die het „Komt, Heil'gen komt" deed trillen van geestdrift!

Een eeuw werd op grootse wijze afgesloten, een nieuwe eeuw werd ingeluid. Langzaam, heel langzaam begint de betekenis en waarde van het Evangelie tot de wereld door te dringen. Met verbazing bemerkt men, dat het „Mormonisme" niet de gruwel is, waarvoor met zoveel afschuw gewaarschuwd is, maar dat het een der opmerkelijkste verschijnselen

dezer tijd is. De Kerk heeft haar plaats ingenomen onder de grote kerken van de Verenigde Staten, en deze plaats wordt haar van harte gegund.

In „Pathfinder", een der grote Amerikaanse tijdschriften, verscheen enkele maanden geleden een uitermate gunstig artikel over de Kerk en het Pionier-Eeuwfeest, dat als volgt aanving:

„Gisteren een kruistocht — morgen een imperium. Dat is, in het kort, de geschiedenis van het Mormonisme. Utah en de natie herdenken het dit jaar."

De slotwoorden van het artikel luiden:

„De toekomst van Utah is vervuld van een schone belofte. Maar het zal natuurlijk worden, wat de Mormonen er van maken. En men kan er op vertrouwen, dat zij zich niet in allerlei richtingen zullen vergalopperen, dronken door de droom van een wereldrijk. Integendeel, zij hebben een merkwaardig talent voor het bewaren van het evenwicht — zij weten het maatschappelijke door middel van het geestelijke in toom te houden. Het patroon van de toekomst staat hun reeds voor ogen. Het is ontleend aan een der liefkoosde Bijbelteksten van de Profeet. Sterker dan ooit tevoren klinken deze woorden over de Zoutmeervallei: „Wat baat het een mensch, zoo hij de geheele wereld wint, en lijdt schade zijner ziel?"

Moge ook het levenspeil van de leden dezer Zending bewijzen, dat zij de sleutel, die het Evangelie hun biedt, hebben weten te gebruiken, en dat zij de deur naar een rijker, reiner en intelligenter leven hebben geopend!

HERINNERINGEN AAN HET

1. De vijanden der Kerk vergaderen.
2. De verdrijving uit Nauvoo.
3. Vertrek van emigranten.
4. Het Johnstonleger.

15 Augustus 1947

PIONIER – SCHOUWSPEL

(Fotografie: R. Schippers)

1. Bezichtiging van het Tempelplein.
2. Handkar-Pioniers.
3. De Zoutmeermeeuwen.
4. Hulde aan de Pioniers.

Een belofte en zijn vervulling.

UTAH'S PLAATS

in de rij van Amerikaanse Staten na 100 jaar Pionierswerk.

Geen andere staat in Amerika heeft percentsgewijs zoveel vertegenwoordigers in het jaarboek „Who is who in America” als Utah. Dit jaarboek bevat de namen van alle vooraanstaande burgers der Verenigde Staten. Dezelfde conclusie kan worden getrokken uit „Leaders in Education” en „American Men of Science”, welke drie boeken als de Amerikaanse standaardwerken op dit gebied beschouwd kunnen worden.

—o—

De militaire selectierapporten der U.S.A. tonen aan, dat het ontwikkelingspeil van de jongemannen uit Utah hoger is dan van enige andere staat. Slechts 9.4% hunner had bij dienstneming minder dan een jaar H.B.S. achter de rug; daarentegen had 18.5% gedurende een of meer jaren de universiteit bezocht.

—o—

Utah leverde in de afgelopen oorlog het hoogste percentage jongemannen „geschikt voor legerdienst” van alle staten in de Unie. Deze groep omvatte de mannen tussen achttien en vijf en twintig jaar, de leeftijdsgroep, die wordt aangeduid als „het meest gewenst voor legerdienst”.

—o—

Het sterfte- en geboortecijfer van Utah is aanmerkelijk gunstiger dan dat van de U.S.A. als een geheel.

—o—

Het aantal huwelijken in Utah is hoger en het aantal scheidingen lager dan het gemiddelde van de Verenigde Staten.

—o—

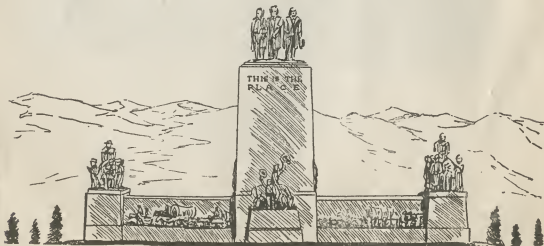
Het aantal onwettige geboorten in Utah bedraagt slechts een vierde van het gemiddelde van de Verenigde Staten, en een zevende van het gemiddelde van 22 beschaafde landen.

—o—

Op sportgebied heeft de jeugd van Utah zich een benijdenswaardige reputatie opgebouwd, vooral gedurende de laatste jaren.

—o—

De jaarlijkse conferentie van gouverneurs der Verenigde Staten wordt ditmaal in Utah gehouden. De posterijen der U.S.A. geven ter gelegenheid van het Pionier-Eeuwfeest een speciale herdenkingszegel uit.

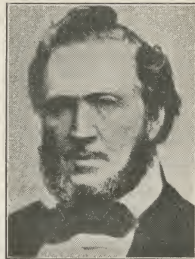

De Profeet Brigham Young

door William E. Stoker.

Millioenen noemen Brigham Young zonder aarzelen de grootste Pionier van de negentiende eeuw. William H. Seward, Lincoln's minister van staat, zeide: „Amerika heeft nooit een groter man voortgebracht”. Somme van zijn critici hebben gezegd: „Zonder hem zou het Mormonisme gefaald hebben.” Maar weinigen hebben, achter de man, de macht Gods gezien, die hem groot maakte.

„Jozua, de zoon van Nun, was vol van de geest van wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd”; evenzo was Brigham vol van wijsheid, want Joseph had hem door het Priesterschap van God begiftigd met de sleutelen van het koninkrijk. Toen hij zijn verrichtingen in deze valleien in ogeschouw nam, zeide hij: „Het is de Heer, die dit gedaan heeft, niet een man of een groep mannen. We zijn geleid door de geest der waarheid.” Wanneer de gelegenheid dit eiste, aarzelde hij niet in de naam des Heren te spreken, zich ten volle bewust van de machten van het Priesterschap, dat hij droeg. Bij de dood van Joseph Smith, hun leider, werden de Heiligen overvallen door een geest van onzekerheid. Verschillende mannen trachtten de leiding der Kerk op zich te nemen. Vooraanstaand onder hen was Sidney Rigdon, die het recht meende te hebben, als „Beschermer” der Kerk op te treden.

Brigham Young — Edelman

Omdat het menselijk geheugen op geen schonere wijze gebruikt kan worden, dan om edele daden onsterfelijk te maken, organiseert men herdenkingen zoals het Pionier-Eeuwfeest.

Noch overdréven eerbetoen, noch de toeujuichingen van zijn afstammelingen maken Brigham Young een edelman; dit kwam voort uit de aangeboren talenten van de man zelf. Schilder en glazenmaker — niettemin een aristocraat. Hij zocht zijn bestemming te vervullen door scheppend werk — hij had een doel. Op edele wijze trachtte hij zijn diepste overtuiging onbesmet te houden; op edele wijze streefde hij er naar, de wereld beter achter te laten, dan hij haar gevonden had; op edele wijze hield hij de toorts van vrede en broederschap hoog — en op edele wijze moeten wij het werk van deze edelman, onze Brigham Young, voortzetten!

Op 8 Augustus 1844 kwamen duizenden Heiligen te Nauvoo samen, en Sidney Rigdon zette zijn standpunt uiteen, zonder echter indruk op hen te maken. Toen verhief Brigham Young,

President der Twaalf Apostelen, zich in de wagen, die als spreekgestoelte diende, en zijn rede aanvangende met „Opgelet allemaal“ begon hij de grote vergadering duidelijk te maken, dat Joseph de Twaalf Apostelen, met Brigham aan het hoofd, alle sleutelen had toevertrouwd die hij, Joseph Smith, van de Heer had ontvangen.

George Q. Cannon, een getuige van deze vergadering, zeide:

„Als Joseph uit de dood was verzezen, en wederom tot hen had gesproken, had de uitwerking op de velen, die op die vergadering aanwezig waren, niet verrassender kunnen zijn; het was de stem van Joseph zelf; en niet alleen was het de stem van Joseph, die gehoord werd, maar het scheen in de ogen van het volk, alsof het Joseph zelf was, die voor hen stond.“

De mantel van Joseph was op Brigham gevallen. Het volk had een getuigenis ontvangen, en sinds die dag werd hij zonder voorbehoud als hun leider aanvaard. Zij hadden de stem van de herder gehoord, en zij kenden hem.

De geest en de macht van Brigham Young's roeping vervulden hem reeds op die dag in Augustus 1844 toen hij zeide:

„Allen, die een deel van het volk van de Kerk weg willen voeren, mogen het proberen, als zij het kunnen, maar zij zullen niet voorspoedig zijn.....

Als iemand denkt, dat hij voldoende invloed op dit volk heeft om een gedeelte er van weg te voeren, laat hij het proberen, en hij zal bemerken, dat de Apostelen met macht bekleed zijn, en dat zij te allen tijde zullen zegevieren.“

Joseph had voorspeld, dat de Heiligen naar het Rotsgebergte zouden gaan en een machtig volk worden, en hij had in een visioen gezien, hoe een andere leider hen naar de valleien zou brengen. De

Heer had voor deze taak een moderne Mozes, Brigham Young, verwekt. Soms werd hij „de vervuller“ genoemd. De man, die deze grote onderneming ten uitvoer bracht, moet noodzakelijkerwijs een groot geestelijk leider zijn geweest, want de Heiligen zouden geen ander gevolgd hebben.

Daartoe geprest door het gepeupel, begonnen de Heiligen op 4 Februari 1846 de uittocht uit Nauvoo, en trokken over de Mississippi. Met de weinige aardse bezittingen, die zij mee konden voeren, richtten zij zich naar het westen. Hun toestand was meelijwekkend. Tevergeefs hadden zij de regering om bescherming gevraagd.

De maand Juni 1846 vond hen in kampen op de Indiaanse gebieden van Iowa, arm en behoeftig. De Verenigde Staten waren in oorlog met Mexico, en kapitein James Allen kreeg opdracht de Mormonen achterna te gaan en uit hun gelederen een bataljon van 500 gezonde mannen te recruteren. Dit was een bewijs van trouw, zoals zelden van een volk gevraagd is. Maar op aanraden van Brigham Young meldden zij zich aan, verlieten hun families, en begonnen de langste en moeilijkste infanteriemars in de geschiedenis van de U.S.A. Brigham Young zeide tot hen:

„Nu zou ik willen, broeders, dat u dienst neemt, en heen gaat om uw land te dienen, en als u dit zult doen, en uw godsdienst zult leven, beloof ik u in de naam van Israël's God, dat geen uwer in de strijd zal vallen.“

Voorts beloofde hij hun op dezelfde voorwaarde, dat zij niet zouden moeten vechten. En zo was het.

Samuel Brannon, die 235 Heiligen uit Engeland via Kaap Hoorn naar Californië had gebracht op het schip Brooklyn, ontmoette op 30 Juni 1847 de Pioniers bij Green River, en hij hoopte Brigham Young te kunnen overhalen om mee te gaan naar het paradijs, dat hij in Californië gevonden had, en niet naar de kale woestijn. Brannon voorspelde, dat de Heiligen niet in de Salt Lake Vallei zouden kunnen leven, omdat de bergbeklimmers hadden gezegd, dat het er iedere maand van het jaar vroom.

Brigham antwoordde:

„Als er een plaats is, zo armzalig, dat niemand anders er prijs op stelt, dan is dat de plaats voor ons.”

Brannon, niet in staat zijn leider over te halen, keerde naar zijn Californische paradijs terug, verliet de Kerk, werd rijk, verloor later zijn rijkdom en werd in San Diego als een landloper begraven.

Op 24 Juli 1847, toen de hoofdgroep der eerste Pioniers de Salt Lake Vallei betrad, werd Brigham Young, die aan bergkoortsen leed, ondersteund, zodat hij de vallei kon overzien van het punt, waar thans het „Dit is de plaats monument” is opgericht. Na enkele ogenblikken aandachtig gekeken te hebben, riep hij uit: „Het is genoeg, dit is de juiste plaats, rijdt verder.”

Hoe wist hij het? Omdat hij deze vallei van te voren in een visioen gezien had, met een tent, die van de hemel daalde en er bleef rusten, en een stem, die tot hem zeide: „Hier is de plaats, waar mijn volk zijn tenten zal opslaan.” Hij vertelde de broederen, die hem in de vallei voorgingen, dat

zij een noordelijke koers moesten volgen, en dat zij een stroom zouden vinden, waarbij zij een kamp zouden kunnen opslaan; zij moesten beginnen met ploegen en planten, en als de grond hard en onvruchtbaar was, zoals de geruchten zeiden, moesten zij een dam opwerpen en het water in het land laten dringen, alvorens te planten.

Dit was het begin van het eerste irrigatiewerk, verricht door een Angelsaksisch volk. Irrigatie is sindsdien de sleutel gebleken, die de verborgen rijkdom van de aarde heeft ontsloten in het gehele gebied van het Rotsgebergte. Door de pelsjagers werd de Salt Lake Vallei beschouwd als „een door God vergeten land”. Bijna niemand geloofde, dat de Heiligen daar konden leven. Sprekend over haar eerste blik op de Salt Lake Vallei, zei Clara Decker Young:

„Toen mijn man zei: „Dit is de plaats”, schreide ik, want het scheen mij de meest troosteloze plaats in de gehele wereld toe.”

Maar Brigham Young twijfelde nimmer in zijn geloof, dat, onder de zegeningen van de Heer, de Heiligen in de valleien der bergen zouden kunnen leven en tot voorspoed komen, en alles verbouwen, wat elders op dezelfde breedtegraad wilde groeien.

Op 28 Juli 1847 duidde Brigham Young de plaats aan, waar de Salt Lake Tempel gebouwd moest worden. De bouw van deze tempel eiste veertig jaar harde arbeid, en werd door het volk in armoede gebouwd. In 1853, bij de wijding van een der hoekstenen, zeide Brigham Young, dat

(Vervolg op blz. 242).

DE GESCHIEDENIS

Hoofdstuk 7: Het Mormoonse Bataljon wordt opgeroepen.

De tocht naar het Westen.

Speciaal verteld en

Er ontstond grote opwinding, toen vertegenwoordigers van de regering der Verenigde Staten in de kampen arriveerden met een proclamatie, waarin 500 vrijwilligers werden gevraagd voor de oorlog tegen Mexico.

„Laten wij onze afhankelijkheid tonen“ zei President Brigham Young. Meer dan 500 mannen boden zich aan. Spoedig marcheerden zij de wildernis in naar Fort Leavenworth, vervolgens naar Californië. Hun afdeling werd „Het Mormoonse „Bataljon“ genoemd.

Zij, die achterbleven, moesten nu nog harder werken. Zij bouwden Winter Quarters op tot een goed georganiseerde stad van blokwoningen, wilgenhutten en uitgegraven grondwoningen, met straten en zijwegen, werkplaatsen, molens, en zelfs een tabernakel voor godsdienstoefeningen.

Er was gebrek aan voedsel en kleding onder de woningloze Heiligen. De koorts brak onder hen uit, en honderden stierven. Alleen in Winter Quarters werden er meer dan 600 begravens.

VAN DE KERK

getekend voor de jeugd

53
Het Woord des Heren kwam hier tot President Young, instructies behelzend voor het bestuur van de kampen van Israël op hun reizen naar het westen. Op 5 April 1847 ging het eerste Pioniersgezelschap van 143 mannen, 3 vrouwen en 2 kinderen in overdekte wagens op weg. Hun bestemming was het Rotsgebergte.

54
Met uitzondering van enkele verken- ners maakten alle mannen de tocht te voet. De paarden, muilezels en ossen waren nodig om de vele wagens met ploegen en maalbenodigdheden, voed- sel en huisraad te trekken.

55
Mais, bonen en spek waren de voornaamste voedingsmiddelen der Pioniers. Vis werd ge- vangen in de stromen, die zij overstaken, en wilde bessenstruiken verschaften wat fruit. Hoewel hun beproevingen vele waren, waren zij een gelukkig volk, en dikwijls weerklonk de vlakten van hun gezang en muziek.

56
Het was een gevaarlijk pad, dat de Pioniers betraden. Slechts enkele blanken hadden deze streken bezocht. Niemand wist, welke gevaren er dreigden. Wanneer zij een kampplaats ko- zen, plaatsten zij de wagens uit veiligheids- oogpunt in een cirkel, waardoor een ruimte gevormd werd, die wel iets weg had van een soldatenfort. Binnen deze ruimte leek alles tamelijk veilig.

(Vervolg van blz. 239).

hij de tempel in een visioen had gezien, geen tien voet van waar hij stond. Verder zei hij:

„Ik heb niet gevraagd, welk soort tempel wij moesten bouwen. Waarom? Omdat hij mij voor ogen is gegeven. Ik zie hem even duidelijk, alsof hij in werkelijkheid voor me staat.”

Na de strijd tegen de sprinkhanen, en hongersnood niet ver, kwam uit Californië de roep van het goud. Gezien hun armoede was dit een zeer zware proef voor het geloof der Heiligen. In 1848 schreef Brigham Young: „Mijn grootste vrees betreffende dit volk is, dat het rijk zal worden en God vergeten. Enkelens hunner zijn gegrepen door de goudkoorts.”

Hij gaf hun de raad, in hun geriefelijke tehuizen te blijven en graan te verbouwen. Zijn woorden waren:

„Het zal u beter gaan, als gij hier blijft, dan wanneer gij naar de goudmijnen gaat..... Ik beloof u in de naam des Heren, dat velen van u, die gaan met de gedachte rijk te worden..... zullen wenssen dat zij nooit hier vandaan waren gegaan, en er naar zullen verlangen, terug te keren, maar daartoe niet in staat zullen zijn. Sommigen zullen terugkeren, maar slechts door de hulp van vrienden, die hier zijn gebleven..... Hier is de plaats, die God voor Zijn volk heeft aangewezen.”

Sommigen konden niet overgehaald worden te blijven. De lokroep van het goud trok hen van de Kerk vandaan en velen van hen keerden nimmer terug. Vijftig jaar later vervulde de schrijver van dit artikel als jongeman een zending in Californië, en ontmoette sommige van deze mannen en hun gezinnen. Zij hadden geen goud. Een oude

Gezegden van Brigham Young:

De duivel zal u negen waarheden vertellen, om U één leugen te doen geloven.

Wanneer gij Gods belangen bevordert, bevordert gij de uwe.

De enige hemel voor u is die, welke u voor u zelf maakt.

man viel op zijn knieën, toen we in San Diego een straatvergadering hielden, en zeide:

„Ik heb die gezangen van Zion vijftig jaar lang niet gehoord. Ik sta buiten de Kerk, en ik zou op mijn handen en knieën naar Utah willen kruipen, als ik terug kon gaan naar de plaats, waar ik stond met de Heer, voor ik de Heiligen verliet.”

Waarlijk, Brigham Young was een groot Pionier, maar hij was meer dan dat. Hij was voor het geslacht van zijn tijd een Profeet van de levende God. Een afvalige schreef later over hem:

„Hij had de macht in zich zelf duizend belangen en duizend harten samen te brengen. Niemand kon hem horen bidden en aan zijn oprechtheid twijfelen.”

Hij moedigde zijn volgelingen aan, zijn leringen voor de Troon van Genade te toetsen, zeggende:

„Ieder mens heeft het recht persoonlijke openbaring te ontvangen. Het is de levenskracht der Kerk. Als de Heiligen alles gedaan hebben wat zij kunnen, zal de Heer de rest doen.”

Een van zijn grootste gaven was wellicht zijn onderscheidingsvermogen — de bekwaamheid om voor speciale opdrachten de juiste mannen te kiezen. Als hii

hen uitzond om de nabij en verafgelegene valleien te koloniseren, zegende hij hen door de macht van het Priesterschap dat hij hield. Hij stelde hen aan voor de taak, die hun wachtte, en beloofde hun altijd in de naam des Heren, dat zij succesvol zouden zijn, op voorwaarde van gehoorzaamheid aan het Evangelie van Jezus Christus.

Een opmerkelijk voorbeeld van zulk een belofte was het geval van Jacob Hamblin, die hij opdroeg onder de Indianen te arbeiden gedurende hun eerste oproerigheid. Jacob's leven hing verscheidene malen aan een zijden draad, en bij tijden scheen zijn dood onder de handen van vijan-

dige Indianen een zeker iets. Maar zijn geloof in de belofte, die Brigham hem gegeven had, was onwankelbaar. „Indien gij nimmer het bloed van een Lamanië vergiet, zal geen Lamanië ooit uw bloed vergieten” — een belofte in de naam des Heren aan een nederige Pionier, die nooit de macht of autoriteit van de gever in twijfel trok.

De Heiligen accepteerden Brigham Young als God's mondstuk, en nimmer bouwden zij tevergeefs op hem. Op de rots van openbaring legde hij de hechte grondslagen, waarop wij moeten bouwen, als wij onze voorvaderen, de Pioniers van deze valleien, willen eren.

Een stem uit het verleden.

In 1739 zeide Lutius Gratian in zijn „Hoop van Zion”, welk blad in Bazel, Zwitserland gedrukt werd:

„Het oude, ware evangelie en de gaven er van zijn verloren. Valse leerstellingen heersen in iedere kerk en in ieder land. Alles wat we kunnen doen, is het volk opwekken om rechtvaardig te zijn, God te vrezen, het kwade te schuwen, en te bidden, bidden, bidden. Gebed en reinheid zullen wellicht aanleiding kunnen geven tot engelenbezoek aan een in nood verkerende ziel, maar ik vertel u, dat God binnen honderd jaar wederom gesproken zal hebben. Hij zal de oude kerk weer herstellen. Ik zie een klein volk, geleid door een Profeet en gelovig Ouderling. Zij worden vervolgd en vermoord, hun tehuizen

worden verbrand.

Maar in een vallei, die aan de kust van een groot meer ligt, zullen ze voorspoedig zijn en een schone landstreek maken, een tempel hebben van grote pracht en eveneens het oude Priesterschap bezitten, met Apostelen, Profeten, Leraars en Diakenen. Uit iedere natie zullen de oprechte gelovigen verzameld worden door snelle boodschappers en dan zal God, de Almachtige, spreken tot de ongehoorzame natiën met donder, bliksem en verwoestingen, waarvan nog niet eerder in de geschiedenis gelezen is.”

Het boek, waarin het bovenstaande voorkomt, bevindt zich in de universiteitsbibliotheek te Bazel, Zwitserland.

De wetenschap

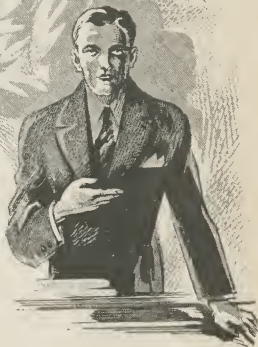
bevestigt het Woord van Wijsheid

door

Harold

Lee Snow

P

De schrijver van dit artikel is, behalve een actief Heilige der Laatste Dagen, een vooraanstaand arts. Hij is doctor in de medicijnen en heeft, ofschoon nog betrekkelijk jong, reeds belangrijke prestaties op het gebied der geneeskunde geleverd. Verscheidene jaren behoorde hij tot de onderwijsstaf van de Universiteit van Zuid-Californië. Hij is thans bisschop van één der kerkelijke wijken.

Gewapend met een levend geloof, en met een van God ontvangen kennis van de te volgen levenswijze, betraden de Pioniers honderd jaar geleden de Salt Lake Vallei. Deze goddelijke kennis, het Woord van Wijsheid, wordt gevonden in afdeling 89 van de Leer & Verbonden. Het Woord van Wijsheid was toen iets meer dan veertien jaar oud. Het was voorbestemd om de Heiligen der Laatste Dagen een voorsprong van een volle eeuw te geven op de rest van de wereld, ten aanzien van gezondheidsvraagstukken.

Het raadt ons aan om:

1. Alcohol, tabak en hete dranken te vermijden.
2. Vlees slechts met mate te nuttigen, bij warm weer in het geheel niet.
3. Tarwe en andere graansoorten, fruit en groenten te eten met „beleid en dankzegging”.

De beloning voor het opvolgen van deze raadgevingen omvatte:

1. Gezondheid.
2. Wijsheid.
3. Kennis.
4. Verborgene schatten van kennis.
5. Lichamelijk uithoudingsvermogen.
6. Bescherming tegen de „engel der verwoesting”.

Deze „engel der verwoesting” werkt op het ogenblik met veel succes, en gaart een jaarlijkse tol van millioenen levens door middel van kanker, hartkwalen, krankzinnigheid, tuberculose, gewrichts-rheumatiek, hoge bloeddruk, infecties, nieraandoeningen, maagzweer, suikerziekte, bloed-, beender- en leverkwalen en vele andere ziekten. Moderne boeken over biologische scheikunde, vergiftenleer, voeding, gezondheidsleer en geneeskunde verschaffen feiten, die het bewijs leveren van die

eenvoudige waarheden, die op 27 Februari 1833 door de Heer aan de Profet Joseph Smith geopenbaard werden.

Er worden thans driemaal zoveel sigaretten gerookt als in 1932. Millioenen hebben zich bij het gilde der ketting-rokers gevoegd; gedurende de afgelopen oorlog verdubbelde het jaarlijkse sigarettenverbruik. Artsen zouden veel meer moeten doen om het gebruik van tabak tegen te gaan dan thans het geval is. Maar velen van hen zijn zelf zware rokers, waarschijnlijk meer dan 85%.

Een grimmig bewijs van de vergiftige eigenschappen van tabak werd weerspiegeld in een rapport, dat de doods-oorzaken van de in 1946 in Amerika overleden artsen vermeldde. Het bleek, dat meer dan 85% der sterfgevallen het gevolg waren van vijf ernstige kwalen. Men is van mening, dat de vatbaarheid voor deze ziekten sterk verhoogd wordt door het gebruik van tabak. Het zijn: hartkwalen, bloedkwalen, kanker, leverkwalen en maagzweer.*

Laat ons eens zien, wat de wetenschap ontdekt heeft aangaande tabak.

Kanker van de mond, lippen, tong, keel, slokdarm, het strottenhoofd, de maag en darmen kan uit het gebruik van tabak voortkomen.*

Rokers vatten eerder kou, raken hun verkoudheid moeilijker kwijt, ondervinden vaker, dat de verkoudheid zich op de borst „vastzet“, lijden vaker aan keelontsteking, vergezeld door hoesten, dan niet-rokers.* Deze kwalen bereiden de weg voor ernstiger ziekten.

Het roken van tabak is een der oorzaken van angina pectoris. Dit is een kwaal, die tot uiting komt door ernstige pijn in de hartstreek, en veranderingen in de hartslagaders met zich meebrengt. Dit kan tegenwoordig gemakkelijk geconstateerd worden met behulp van de „electrodiograaf“.* Vele patiënten met een zeker soort thrombose, aandoeningen aan de hartspieren of hartkrampen, zijn plotse-ling aanmerkelijk vooruitgegaan als het gebruik van nicotine beëindigd werd.*

Wijlen professor Raymond Pearl van de Johns Hopkins Universiteit stelde statistieken samen, waarin vergelijkingen werden gemaakt tussen niet-rokers en zware rokers. Hij bestudeerde beide groepen op de leeftijd van dertig en op de leeftijd van zestig jaar. Drie- en veertig procent meer niet-rokers dan zware rokers be- haalden de zestigjarige leeftijd.

Vroegtijdige veroudering, vooral van vrouwen en meisjes, komt voort uit het

gebruik van sigaretten.*

Het roken van tabak kan blindheid in het gezichtscentrum van beide ogen ten gevolge hebben.* Als een persoon met dit soort vergiftiging van de oogzenuwen het roken niet nalaat, kan volledig verlies van het gezichtsvermogen het gevolg zijn.* Vele andere kwalen en verschijn- selen van tabaksvergiftiging zouden toe- gevoegd kunnen worden.

Het Woord van Wijsheid zegt, dat tabak gebruikt moet worden „voor kneuzingen en al het zieke vee“. De hedendaagse dierenartsen leren dat „een aftreksel van tabaksbladeren“ wordt aanbevolen voor het doden van parasieten in huisdieren.*

Laten we nu eens zien, wat de weten- schap ontdekt heeft met betrekking tot alcohol.

Om te beginnen is alcohol in staat, de voortplantingscellen van het lichaam te beschadigen of te vernietigen.*

Krankzinnigheid is een der treurigste resultaten van alcoholisme.* Ongeveer een uit de vijf gevallen van krankzinnig- heid is het gevolg van alcoholgebruik. Ieder jaar worden duizenden nieuwe patiënten naar krankzinnigengestichten gebracht als gevolg van alcoholgebruik.* Alcohol tast niet alleen de hersenceller aan, maar veroorzaakt ook aandoeningen van de hersenbloedvaten en andere li- chaamsdelen.

Verkeersongevallen met dodelijke afloop nemen ras in aantal toe als gevolg van chaufferen in beschonken toestand. Deze toename is eveneens te bespeuren bij het aantal sterfgevallen als gevolg van ziekten, waarvoor het lichaam door alcohol vatbaar is gemaakt. Hiertoe behoren kanker, leverziekten, maagzweer, bloed- en nierkwalen en aderverkalking.

Alcoholisten moeten een hogere verzeke- ringspremie betalen dan onthouders.* Zelfs door een matig alcoholgebruik stijgt het sterftecijfer per bevolkings- groep.*

Het Woord van Wijsheid raadt alcohol aan „voor het wassen uwer lichamen“. Dit is door de wetenschap bevestigd. Alcohol is een der beste antiseptische middelen voor de huid.* Alcohol in een verdunning van 50% is van groot be- lang als een moderne „huidreiniger“.*

Hete dranken zijn „niet voor het lichaam.“ Opnieuw bevestigt de weten- schap de openbaring door aan te tonen, dat hete dranken een belangrijke oorzaak

van kanker zijn. * Hete dranken bevorderen kanker van de slokdarm * en de maag. * Door het drinken van hete thee en het nuttigen van hete rijst lijden miljoenen Chinezen aan kanker van de slokdarm. *

Thee en koffie, heet zowel als koud, worden in het Woord van Wijsheid met reden als schadelijk aangeduid. Beide dranken bevatten, evenals de verschillende „cola“ dranken, cafeïne. Cafeïne is een prikkelende, gewoonte-vormende stof, waarvan vele mensen afhankelijk worden. *

Cafeïne bevattende dranken onderdrukken de behoefte aan rust * en worden ernstig misbruikt als een plaatsvervanger voor voedsel, speciaal wanneer men haast heeft.

Cafeïne kan het hart aantasten, zowel door uitwerking op de hartspeer zelf, als op de zenuwen van het hart. *

Cafeïne bevattende dranken veroorzaken maagstoornissen, waaruit een maagzweer kan ontstaan. *

Een intelligent persoon zou moeten begrijpen, dat de „extra kracht en energie“, die aan de gebruikers van cafeïne bevattende dranken beloofd worden, niet door de dranken geleverd worden. Deze kracht en energie wordt onttrokken aan hun eigen lichamelijke reserve. *

Robert R. Irving * heeft meer dan honderd geschriften over koffie bestudeerd, en is daarna tot de volgende conclusie gekomen:

1. Cafeïne tast op arglistige wijze het lichaam, speciaal het zenuwstelsel, aan.
2. Nerveuze personen worden het gemakkelijkst aangetast, maar zijn juist degenen, die het eerst aan cafeïnehoudende dranken verslaafd raken.
3. Cafeïne is slecht voor kinderen. (De hedendaagse jeugd drinkt het in de vorm van „cola“ dranken).
4. Vooral oudere personen zouden koffie en thee moeten vermijden.
5. Koffie prikkelde de nieren, veroorzaakt slapeloosheid en nervositeit, en irriteert op onmerkbare, doch gevaarlijke wijze de hart- en bloedvaten.

Cacao, of chocolade, een onzer tegenwoordige hete dranken, is een allergische voedingsstof. * Het gebruik er van veroorzaakt velerlei aandoeningen bij allergische personen; gewoonlijk weet de patiënt niet, waar de oorzaak ligt. (allergische personen ondervinden nadelige gevolgen van de aanwezigheid van be-

paalde stoffen. Iemand, die bijv. allergisch is voor bloeiend gras, lijdt in het betreffende jaargetijde aan hooikoorts). Cacao veroorzaakt galaanvallen, * heeft een schadelijk purine-gehalte * (purine is een ontledingsproduct van eiwit), en bevat theobromine, dat de nieren irriteert. *

Onze openbaring van 1833 zegt: „...elke vrucht in het jaargetijde daarvan ... om met voorzichtigheid gebruikt te worden.“

En der oorzaken van een verstoord „kalk“ evenwicht is het gebruik van voedsel, dat geraffineerde suiker en wit meel bevat. * Eigenlijk zou onze enige suikerbron de natuurlijke suiker in vers voedsel moeten zijn. Vruchten kunnen in het betreffende seizoen als dessert gebruikt worden.

In de afgelopen eeuw is het suikerverbruik per hoofd in de Verenigde Staten meer dan 1000 % gestegen. Kanker, hartkwalen en suikerziekte vertonen een evenredige stijging. De Amerikanen hebben de titel van „wereldkampioenen in het suikereten“ verworven. *

In het Afrikaanse binnenland, waar suiker en wit meel niet verkrijgbaar zijn, heeft Dr. H. V. Markham van Long Beach, Californië, volgens zijn rapporten in een periode van acht jaar 113.000 geneeskundige behandelingen aan inboorlingen gegeven. In die tijd heeft hij niet één geval van suikerziekte gezien, praktisch geen geval van hartkwalen of hoge bloeddruk, en geen kanker, behoudens enkele gevallen, die uit brandwonden waren ontstaan.

Men heeft een gestadige verbetering in het „kalk“ evenwicht waargenomen bij patiënten, die geraffineerde suiker en wit meel uit hun dieet verwijderden. * Deze proefnemingen duurden 4 à 6 maanden en gedurende die periode verbeterden of verdwenen de chronische (slepende) kwalen dezer patiënten.

Vele mensen eten zelden vers fruit. Speciale aanbeveling verdienen sinaasappelen, citroenen, „grapefruits“ en tomaten voor hun vitamine C gehalte, * voor hun gunstige invloed op de spijsvertering en hoge voedingswaarde, vooral wanneer zij in combinatie met proteïnehoudende voedingsmiddelen worden gebruikt. * (proteïne-houdende stoffen dienen voor de opbouw van het lichaam; melk, graan, vlees, kaas en groenten zijn proteïnehoudend. Eiwit is de zuiverste vorm van proteïne).

Moderne boeken over voedingsleer slaan verse groenten en vruchten zeer hoog aan. * Bladgroenten en groene groenten zijn belangrijke bronnen van vitamine A. Aardappelen behoren, evenals andere zetmeelknollen, tot onze meest economische bronnen van carbo-hydraten, de „energieleveranciers”. Zij verschaffen ook waardevolle vitaminen en minerale bestanddelen. *

Het Woord van Wijsheid verklaart, dat het vlees van dieren en vogels in bescheiden mate gebruikt moet worden; het is meer in het bijzonder bestemd voor de winter, voor tijden van hongersnood en voor gebruik in koude streken.

Het is bekend, dat Eskimo's hoofdzakelijk leven op vlees, vet en vis. Wanneer men in een zuidelijker klimaat komt, voelt men de behoefte aan lichter voedsel, door het verminderen van de hoeveelheid vlees en vet. *

De Afrikaanse inboorlingen, die practisch vrij zijn van vele moderne ziekten, eten bijna geen vlees. Dr. Markham zegt, dat zij gemiddeld minder dan één vleesmaaltijd per maand gebruiken.

Gedurende hongersnoden kunnen mensen in leven blijven, doordat zij hun eigen lichaamsproteïnen verbruiken. In dat geval kan vlees hen redden door het weder opbouwen van hun lichaamsproteïnen.

Veel vlees verhindert het gebruik van andere onmisbare voedingsstoffen. Bovendien is vlees duur, en daarom een oneconomische proteïnebron. Dikwijls zijn de vleessoorten, die van de grootste waarde zijn voor het menselijk lichaam, het goedkoopst. Een vleesdieet mist voldoende kalk en vitaminen.

Soms kan vlees onmisbaar zijn; lijdens aan een ernstig soort bloedarmoede kunnen alleen door het gebruik van lever in leven blijven. *

Te veel vlees werkt als een schadelijke lichaamsprikkel en veroorzaakt eveneens verstopping en ingewandsaandoeningen. Andere goede proteïnebronnen zijn melk, eieren, vis en granen. In de meeste delen der wereld zijn graansoorten de beste bronnen van energie en proteïnen.

Uit de zinsnede „Al het granen is goed tot

voedsel voor de mens... niettemin, de tarwe voor de mens” blijkt, dat tarwe de beste korensoort voor menselijk gebruik is. Dat wil zeggen, 100 % volkoren en geen wit meel. Het laatste is ontdaan van vitaminen, zelfs wanneer het „veredeld” is.

Soms vraagt men zich af, of tarwe boven rijst staat, daar rijst het hoofdvoedsel van miljoenen Aziaten is. Maar weer wordt het Woord van Wijsheid bevestigd. Tarwe staat door zijn samenstelling ver boven rijst. * Indien nodig, zouden de mensen lange tijd uitsluitend op tarwe kunnen leven. Tarwe is het beste graan voor de mens. *

„.....mais voor de os, en haver voor het paard” wordt eveneens in de moderne wetenschappelijke geschriften bevestigd. Haver is het veiligste graanvoedsel voor paarden; mais is van het grootste belang voor het voeden van de veestapel. *

En zo wordt thans, een eeuw nadat de Pioniers de schone valleien van het Rotsgebergte binnetrokken, het Woord van Wijsheid bevestigd door de leidende moderne autoriteiten op het gebied van vergiftenleer, biologische scheikunde, voedingsleer en geneeskunde.

Aan hen, die het Woord van Wijsheid leven, is bescherming tegen de „engel der verwoesting” beloofd. De ziekten, die jaarlijks als doodsoorzaken door het Bureau voor Volkstelling in de U.S.A. gepubliceerd worden, tonen aan, hoe deze verwoester te werk gaat. De beloningen van gezondheid, wijsheid, kennis, verborgen schatten en lichamelijk uithoudingsvermogen maken het de moeite van het naleven waard.

„En Ik, de Here, geef hun een belofte, dat de engel der verwoesting hun zal voorbijgaan gelijk de kinderen Israëls, en hen niet zal slaan. Amen.”

(Leer & Verbonden 89 : 21).

N.B. Alle in het bovenstaande artikel met het teken * gemerkte verklaringen zijn de resultaten van de modernste wetenschappelijke onderzoeken, zoals zij de laatste jaren in de U.S.A. zijn gepubliceerd.

GAAT U VERHUIZEN ?

Vergeet dan niet Uw adresverandering bijtijds op te geven aan de administratie van „De Ster”.

De Grondslag van het Leven

door President Alma Sonne

Geloof opent de deur tot een begrip van God — Zijn karakter en eigenschappen. Bekendheid met God is de basis van een goede levenswijze. Zonder geloof bevindt de mens zich immer in de schaduw; een positief geloof geeft doel aan het bestaan. Het verwekt het vertrouwen, dat zo noodzakelijk is voor de ontwikkeling van de mens.

Niets kan volbracht worden zonder het beoefenen van geloof. Het is de stuwende kracht achter alle verrichtingen — de motor van vooruitgang.

Geloof is opbouwend, want het is de aansporing tot het verrichten van daden. Een volk, dat met geloof gezegend is, is vooruitstrevend en kan door geen enkele moeilijkheid overwonnen worden. Israël werd uit de Egyptische slavernij bevrijd door het beoefenen van geloof. Door hun geloof in Gods beloften vonden de Pioniers hun weg naar een tehuis in het westen, en legden zij de fundering voor een gemeenschap in de wildernis. Zonder een duurzaam geloof heeft de ziel geen ankerplaats, en wordt „van den wind gedreven en op- en neder geworpen”. (Jac. 1 : 6).

Scepticisme heeft geen levenskracht. Het biedt geen werkwijze. Het weerlegt iedere verklaring aangaande een leven na de dood. Het berooft de mens van zijn geloof in morele en geestelijke

waarden, en vernietigt zijn dierbaarste hoop en edelste streven. Ongeloof is negatief, en verwerpt de openbaringen van God, hoe duidelijk deze ook zijn.

Des mensen geloof in God is een erkenning van Gods macht om de menselijke familie te redden en verhogen. Het erkent de goddelijkheid van Jezus Christus, en aanvaardt Zijn Evangelie als het plan van zaligheid. Het verschaft de mens kostbare inlichtingen, het leidt hem voorwaarts en opwaarts en bezielt hem met de begeerte, in overeenstemming met de goddelijke wetten te leven. Geloof is een gave van God, die ontwikkeld kan worden door gebedsvol en onbevangen onderzoek. Het schenkt hoop en moed en doet zijn licht schijnen in de sferen van het ongeziene. Verlies van geloof is een tragische teruggang op de reis naar volmaaktheid.

Thomas Didymus verloor zijn geloof. De duisternis en schande van Golgotha waren een vernietigende slag voor zijn oorspronkelijke toewijding. Hij werd boos en gebelgd. „Indien ik in Zijne handen niet zie het teeken der nagelen, en mijnen vinger steke in het teeken der nagelen, en steke mijne hand in Zijne zijde, ik zal geenszins gelooven.” (Joh. 20-25).

Zoals de moderne scepticus, die werkt met reageerbuis en micros-

(Vervolg op blz. 253).

Conferentie van Zendingspresidenten.

Onder leiding van President Alma Sonne werd van 16 tot 19 Juli in Malmö, Zweden, een inspirerende conferentie van Europese Zendingspresidenten gehouden. De Zendingspresidenten, hun echtgenoten en de Zendingssecretarissen waren aanwezig. Ouderling Francis R. Gasser uit Berlijn vergezelde President Walter Stover van de Oostduitse Zending. Na de conferentie werd het gehele gezelschap, dat eveneens de gezinnen van enige der Presidenten omvatte, vergast op een tocht door het Gotkanaal van Goteborg naar Stockholm.

Kerkgebouwen in Zweden ingewijd.

De vindingrijke en onvermoeibare President Eben R. T. Blomquist van de Zweedse Zending leidde de aankoop en vernieuwing van drie aantrekkelijke gebouwen in Halsingborg, Malmö en Jongkoping, die resp. op 12, 13 en 14 Juli door President Alma Sonne werden ingewijd. Een boekwerkje, met onder meer foto's van de gebouwen, President en Zr. Sonne, President en Zr. Blomquist, het Presidentschap van de gemeente te Jongkoping, en het programma van de wijdingsdiensten, werd op de bijeenkomsten verspreid. De aankoop van deze mooie gebouwen is een grote stap voorwaarts in de Zweedse Zending. De Kerk is er trots op, deze te bezitten. Ze zijn alle geschikt voor het doel, modern en aantrekkelijk. In Goteborg is eveneens een gebouw aangekocht; dit zal met Kerstmis gereed zijn voor inwijding.

O.O.V. Conferentie in de Franse Zending.

Op 15 Augustus zal in Luik, België, een O.O.V.-conferentie gehouden worden. De Franse Zending omvat Frankrijk, België en Frans Zwitserland. Deze conferentie is de eerste algemene samenkomen in deze Zending sinds vóór de oorlog, en vele Heiligen uit deze drie landen zullen aanwezig zijn. De leiding berust bij President James L. Barker.

Nieuwe districten in Finland gevormd.

In verband met de toegenomen zendingsactiviteit in Finland is daar een nieuw district georganiseerd. Het gehele land was voorheen een district van de Zweedse Zending. Als President Henry Matis arriveert, om de Finse Zending te besturen, zal hij als President van het Helsingsfors District Ouderling Mark Anderson aantreffen, en als President van het Gamla Karleby District, dat het noordelijke deel van Finland omvat, Ouderling A. Theodore Johnson. De zendingsvooruitzichten in dat land zijn zeer gunstig. Toen de Presidenten Sonne en Blomquist en hun gezelschap van 26 tot 30 Juni Finland bezochten, vonden zij het volk buitengewoon ontvankelijk en belangstellend. De leden der Kerk daar, van wie de meesten kortgeleden gedoopt zijn, heetten de leiders hartelijk welkom, en streven er ijverig naar, meer te leren van de waarheid, die zij hebben aangenomen.

Oud. en Zr. Bartel van Oostendorp.

Er is een Amerikaanse familie, die zich in de loop der jaren een plaats heeft veroverd in de harten van tientallen Nederlandse Heiligen, die naar Zion zijn opgetrokken. Het is de familie Bartel van Oostendorp, wonende in het plaatsje East Orange, dicht bij New-York. Telkens wanneer Nederlandse Heiligen de reis over de oceaan achter de rug hebben, en in de haven van New-York aankomen, vinden zij als baken in de zee van drukte en gewoel broeder van Oostendorp, die hen welkom heet, hen naar de bus of trein brengt, of hun gastvrijheid verleent in zijn vriendelijke woning. Br. en zr. van Oostendorp achten geen moeite te veel, om de emigrerende Heiligen te helpen, en hun hulp is van niet te schatten waarde.

Wij hebben br. en zr. van Oostendorp gevraagd, ons iets uit hun leven te willen vertellen, en hieronder volgt een uittreksel uit de brief, die Oud. van Oostendorp ons toezond.

„We hebben voor al de Heiligen gezorgd, zoals U ons gevraagd had. Zij zagen er goed uit, en schenen blij te zijn, dat zij nu in Amerika waren. Het is ongeveer 22 jaar geleden, dat wij zelf Holland verlieten, om naar Zion op te trekken. We zijn echter niet tot Salt Lake City gekomen, maar

zijn in de staat New Jersey gebleven. We vestigden ons in het plaatsje East Orange, waar we een wijk van de Kerk hebben en een fijne groep Heiligen der Laatste Dagen. We hebben er nooit spijt van gehad, dat we in New Jersey zijn gebleven, want we hebben ook hier ruimschoots

de gelegenheid gehad, in de Kerk te werken. Reeds enkele dagen na onze aankomst in dit land werd ik aangesteld als Zondags-schoolsecretaris, en na die tijd heb ik in verscheidene ambten mijn krachten mogen geven. Ik ben dankbaar, lid te mogen zijn van de Hoge Raad in de New-York Stake, en ik weet, dat vele zegeningen tot onze familie zullen komen, als ik de geboden des Heren onderhoud. Wilt U de Heiligen in Nederland zeggen, dat gedurende de afgelopen oorlog onze gedachten steeds bij hen zijn geweest, en dat wij onze Hemelse Vader gebeden hebben, hen in hun lijden bij te staan. Het maakte ons gelukkig en dankbaar van President en zuster

Schipaanboord en vele anderen te mogen horen, dat de meeste Heiligen getrouw zijn gebleven aan het Evangelie van Jezus Christus, en dat slechts weinigen van het pad zijn afgedwaald. Zeg de Heiligen a.u.b., dat wij alles willen doen om hen te helpen, als zij naar Amerika komen, en geef hun onze hartelijke groeten en beste wensen.

Het verheugt ons, dat er weer zendelingen in Nederland werken, en dat ook onze zoon in dat werk dienstbaar mag zijn. Moge de Heer alle zendelingen zegenen, opdat zij in staat mogen zijn, de principes van het Mormonisme tot het hart van het Hollandse volk te doen doordringen."

DE GENEALOGISCHE VERENIGING

DE TRAGEDIE VAN ISRAËL.

De geschiedenis van Israël kan worden vergeleken met die van een jongeman, geboren in een edel gezin, en omringd door liefhebbende en tedere ouders. In dagen van gebrek verlaat hij zijn woning om zijn intrek te nemen bij een vriend, die nog in overvloed kan leven. Na verloop van tijd sterft deze vriend, en zijn opvolger brengt de jongeman in slavernij, hem gedurende lange tijd dwingende onder harde en onmenselijke omstandigheden dienstbaar te zijn. Ondanks de

slagen en mishandelingen blijft de geest van de jongeman echter ongebroken. De tijd van zijn bevrijding breekt aan, en het land zijner vaders wordt hem als een erfenis teruggegeven. Daar worden hem eeuwige waarheden van onschatbare waarde onderwezen, die grote vreugde en rijkdom in zijn leven kunnen brengen. Maar nu hij weer in overvloed leeft, wordt hij vergeetachtig en onverschillig, en heeft geen waardering meer voor de grote zegen-

ningen, die hem geschonken zijn. Zijn vijanden komen over hem en ten tweede male wordt hij voor zeer, zeer lange tijd in gevangenschap weggevoerd. En nu wordt hij van land tot land gedreven, vele meesters moet hij dienen, en het juk drukt zwaar op hem. Maar gedurende zijn lange gevangenschap leert hij wederom de liefde van zijn Vader, de leringen, die hem onderwezen zijn, en de zegeningen van zijn erfdeel waarderen. Wanneer hij zijn les geleerd heeft, wordt hij wederom uit zijn gevangenschap verlost en ontvangt hij al zijn vroegere bezittingen terug. Hij zal zijn recht nu nimmermeer verbeuren, maar voortaan een grote en edele zending vervullen.

Zo lang de kinderen van Israël getrouw waren, ging het hun wel; maar zij verkozen de verkeerde weg, zij verbeurden hun beloofde zegeningen en brachten in plaats daarvan vloek over zich. De natie werd verdeeld. Ongeveer twee van de twaalf stammen vormden het koninkrijk Juda, waarvan de inwoners als Joden bekend werden. De overige stammen werden aangeduid als het koninkrijk van Israël, of ook wel bij de naam Efraïm genoemd. De tien stammen werden door de Assyriërs in ballingschap weggevoerd, waar zij ontzettend leden en zo volkomen verdwenen, dat zij in de geschiedenis de „Verloren Stammen” worden genoemd. Een andere tak, Lehi en zijn gezin, werd door de Here naar het land Amerika geleid, evenals Mulek, de zoon van koning Zedekia, met enige volgelingen. De Joden werden eerst gevangelijk naar Babylon weggevoerd, en zij, die later terugkeerden, werden na de dood

van de Zaligmaker geheel verstrooid. Hun kinderen zijn verschoppelingen en een steen des aanstoots onder de volkeren geweest. En 's Heren voorspelling werd bewaarheid:

„En zij zullen vallen onder de scherpte des zwaards, en gevangelijk weggevoerd worden onder alle volken: en Jeruzalem zal van de Heidenen vertreden worden, totdat de tijden der Heidenen vervuld zullen zijn.”

Zo werd het volk des Heren verstrooid, en velen van hen waren zwervelingen onder de volken.

De Here had echter nog een ander doel met het verstrooien van Zijn uitverkoren volk, dan hen voor hun eigennigheid te straffen. Het bloed van de gelovigen mengde zich met het bloed van de overige volken, en zoals gist in een klomp deeg het gehele deeg doet rijzen, zo schonk Israël aan de volken, waarmee het zich vermengde, het geboorterecht op de beloofde zegeningen. En zo is het geschied, dat de volkeren der wereld erfgenamen werden van het verbond met Abraham, Izaäk en Jacob, Jozef en Efraïm, hetgeen inhield, dat alle geslachten des aardrijks in hun zaad gezegend zouden worden.

De gehele geschiedenis van Israël is nog niet geschreven. De glorievolle dag der toekomst is aanstaande. De voorspelling van de Profeten, dat in de laatste dagen geheel Israël vergaderd zal worden, begint in vervulling te komen. En deze voorspellingen hebben niet alleen betrekking op de Joden. De verloren stammen Israëls, voor zover zij zich met de volken vermengd hebben, zijn bezig zich te organiseren in de Kerk van het Lam en trekken op naar Zion, „de plaats hunner ont-

koming" om daar hun keurzegeningen uit de handen van Efraïm te ontvangen. De dag der gehele bevrijding van Israël staat voor de deur, en de Here zendt Zijn boodschappers naar al de delen der wereld, waar het bloed van Israël gevonden wordt, om

Zijn uitverkoren volk — Zijn verbondskinderen — bijeen te roepen.

Dan zal de aloude profetie worden vervuld:

„Israël zal bloeien en botten en de aarde met zijne vruchten vervullen”.

DE GRONDSLAG VAN HET LEVEN.

(Vervolg van blz. 248).

coop, wilde hij alleen op zijn ogen vertrouwen. Jezus kende de gedachten van de twijfelende apostel. „Breng uwen vinger hier”, zeide Hij, „en zie Mijne handen, en breng uwe hand, en steek ze in Mijne zijde; en zijt niet ongehoovig, maar geloovig.” (Joh. 20 : 27). Het was een indrukwekkende redding van een verstand, dat door twijfel en ongeloof verduisterd was. Voortaan kon

Thomas door geloof wandelen. Nimmer weifelde hij meer.

Aan Thomas Didymus werd de laatste zaligspreking gegeven. Het was de laatste, maar niet de geringste: „Omdat gij mij gezien hebt, zoo hebt gij geloofd; zalig zijn zij, die niet zullen gezien hebben, en nochtans zullen geloofd hebben.” (Joh. 20 : 29).

Geloof is de grondslag van het menselijk leven.

Gebeurtenissen in de Zending.

Pionier-Eeuwfeest.

Op 1, 2 en 3 Augustus j.l. werd te Amsterdam het Pionier-Eeuwfeest van de Nederlandse Zending gevierd. Tot de aanwezigen behoorden Ouderling Alma Sonne, President van de Europese Zending, Zr. Leona B. Sonne en Oud. Wallace G. Bennett, Secretaris van de Europese Zending.

Op Vrijdag 1 Augustus werd de herdenking aangevangen met een toneelavond. Leden van de Amsterdamse gemeente voerden het Pionier-toneelstuk „Want al het beloofde...” op. Er werden zeer goede prestaties geleverd, en het was jammer, dat door de grote belangstelling de zaal te vol was, hetgeen een tropische atmosfeer veroorzaakte.

Op Zaterdag 2 Augustus werd van 10 uur v.m. tot 5 uur n.m. een vergadering gehouden voor alle zendelingen in Nederland. Hun aantal bedraagt op het ogenblik 101. Des avonds volgde het hoogtepunt van de herdenking; het grote schouwspel „Aan de Pioniers”, geschre-

Tine C. Hartman-Spaans

ven en geleid door zr. Tine C. Hartman-Spaans. Door velen is verklaard, dat zij nimmer in de geschiedenis van de Nederlandse Zending een programma-avond hebben meegemaakt, die op hoger peil stond, en het is inderdaad een feit, dat sommige der spelers geïnspireerd leken,

en spel te zien gaven, dat de verwachtingen verre overtoef. Het Amsterdamse Zangkoor had een zeer groot aandeel in het succes, en de eenheid, die met groepen spelers uit verschillende steden was bereikt, was verbluffend.

Op Zondag 3 Augustus werden onder leiding van President Cornelius Zappey twee openbare bijeenkomsten gehouden. De sprekers in de ochtenddienst waren: President Cornelius Zappey, Oud. J. J. Roothoff, Oud. Albert R. Hoggan, Zr. Leona B. Sonne en President Alma Sonne. In de middagdienst, die door 1054 personen werd bijgewoond, werd het woord gevoerd door Oud. P. Vlam, Oud. C. K. Rudd, Oud. Wallace G. Bennett, Zr. A. Zappey, Zr. Leona B. Sonne en President Alma Sonne. Alle sprekers baseerden hun toespraak op het onderwerp van de dag: de Pioniers. Onder de aanwezigen bevond zich een der redacteuren van het Algemeen Nederlands Persbureau, die een uitstekende indruk van de vergadering ontving. Zr. Norma C. Sanders en Oud. Jaap Kemker brachten tijdens deze diensten enige zangsolli ten gehore; „De Zingende Moeders der Zending” en „De Verenigde Koren” verzorgden de koorzang.

Des Maandags maakten de zendelingen, met President en zr. Sonne en Oud. Bennett wederom als gasten, een boottocht naar Marken en Volendam.

De „huishoudelijke organisatie” van het Eeuwfeest was in de bekwame handen van het Amsterdamse Z.H.V. Bestuur en het huisvestingscomité.

Doopdiensten.

Op 13 Juli j.l. werden te Utrecht 10 personen gedoopt: Anna Catharina Bomer-van Zutphen, Rijk Bomer, Maria Theresia Holt-Schouten, Elfrieda Charlotte Bandel-Melle en Johanna Geertruida Lemmens door Oud. J. A. de Juncker; Wouter Bomer, Aaltje Bakker-Smit, Elizabeth v. d. Grift, Marius van Ree en Maria Hiltje Dubois door Oud. C. K. Rudd.

Op 20 Juli j.l. werden te Den Haag de volgende 12 personen gedoopt: Alida Cornelia v. d. Hoeven, Dingeman Adrian Dingemanse en Andries Bernard door Oud. M. G. Shupe; Hermanus Hubertus Kleijweg, Dirkje Dewinde van Leeuwen en Kornelis Johannes van Leeuwen door Oud. Paul D. Levie; Marinus Kranenburg, Joost Kleijweg en Gerrit v. d. Toolen door Oud. Frank

L. Cottrell; Jan de Wolf, Jan Marinus de Wolf en Ludovicus Marinno Hendrikus v. d. Hoeven door Oud. D. Mooij.

Op 26 Juli j.l. werden te Amsterdam gedoopt: Arien Vlam, Alvin Pieter Jacob Vlam, Jan Vlam, Hans Vlam en Jan Marcus Flach door Oud. P. Vlam; Gerard ter Borgh, Hendrik Maarten ter Borgh en Cornelis van Keizerswaard door Oud. M. G. Tonks.

Op 27 Juli j.l. werden te Schiedam de volgende personen gedoopt: Anthonie Voogd, Jacoba Scholte, Valentina Voogd-Jankowski en Hendrikus F. J. Scheuller door Oud. G. J. Scheuller; Gerardus Kip, Willemina Scheffers, Matthijs Johannes van Os en Francina B. Kauwenbergh-v. d. Raaf door Oud. M. J. van Os.

Inzegeningen.

Op 4 Mei j.l. werd te Arnhem ingezegend: Yvonne Georgette Eleonora Westerhoff, dochter van Cornelis Hendrikus Westerhoff en Anna de Wilde. Op dezelfde datum werd te Amsterdam ingezegend Willem Leonard Mathijssen, zoon van Arend Mathijssen en Doortje Ijsendoorn.

Op 1 Juni j.l. werd te Amsterdam ingezegend: Farrina Everita Blankman, dochter van Jan Blankman en Maria Arendina van Gulik.

Op 6 Juli j.l. werden de volgende inzegeningen verricht.

Te Haarlem: Margretha Gilda Hekking en Johannes Jacobus Hekking, kinderen van Pieter Hekking en Akke Tau; Robert Henry Albert van Komen en Maria Christina Corina van Komen, kinderen van Egbert van Komen en Maria Chr. van Maare.

Te Amsterdam: Henriëtte Jacoba van Zalinge, dochter van Hendrik van Zalinge en Hillegiena Aalders; Sjoukje Janneke Martine Kersbergen, dochter van Bart Kersbergen en Janneke Scheer; Arie Noot, zoon van Arie Noot en Antje Johanna IJlst.

Te Rotterdam: Lilian Ragna Kapteijn, dochter van Cornelis Kapteijn en Sofie Haugland; Mathilda Helena de Leyser, dochter van Marinus Anton de Leyser en Christina Hester Nederhand; Velma van der Vliet, dochter van Bertus Jan van der Vliet en Maatje M. M. Schouten.

Op 11 Juli j.l. werd te Harlingen ingezegend: Antje Kracht, dochter van Marti-

nus Kracht en Trijntje Veenstra.

Op 13 Juli j.l. werd te Utrecht ingezegend: Carol Ann Bomer, dochter van Anna Maria Bomer.

Op 26 Juli j.l. werd te Rotterdam ingezegend: Harmina Philippina Brijs, dochter van Marinus W. J. Brijs en Hermina Ph. Bras.

Op 27 Juli j.l. werd te Schiedam ingezegend: Alexandra Marie Arcadie Voogd, dochter van Anthonie Voogd en Valentina Jankowski.

Op 10 Augustus j.l. werd te Utrecht ingezegend: Govert Copier, zoon van Govert Copier en Frederikje v. d. Woude. Te Rotterdam werd op die datum ingezegend: Hubertus Bernardus Leeflang, zoon van Arie Leeflang en Bastiaantje Dijkgraaf.

Geordend.

Op 30 Juni j.l. werd te Leeuwarden Bertus v. d. Hazel tot Leraar geordend. Op 6 Juli j.l. werden te Den Haag Johannes Marinus Brouwers en Dirk Riek Rorije tot Diaken geordend.

Op 13 Juli j.l. werden te Schiedam tot Ouderling geordend: Leendert Schippers, Bernardus Voogd en Matthijs Johannes van Os; tot Leraar werd geordend Frederik Lois A. de Ronde.

Op 16 Juli j.l. werd Jan den Butter te Arnhem tot Diaken geordend.

Op 10 Augustus j.l. werden te Rotterdam Willem 't Hart en Dirk Allart tot Priester geordend; Johannes Philippus Hekking, Abraham Romijn en Willem Cornelis Diepeveen tot Leraar, en Adriaan Johannes de Man, Arend Anthonius van der Knaap, Hendrik Hoogstad Sr., Arie Kerpershoek, Hendrik J. D'Hulst en Johan Hendrik Sehlmeier tot Diaken.

Op zending geroepen.

Per 1 Augustus j.l. werd zr. Johanna T. van den Hazel van de Haagse gemeente geroepen om als zendelinge in Nederland te arbeiden. Zr. van den Hazel was in Den Haag altijd een zeer gewaardeerde kracht, en zij wordt node gemist. Op Woensdag 30 Juli werd haar een afscheidsavond aangeboden, die veel belangstelling trok, en waar veel hartelijke woorden werden gesproken.

Zr. van den Hazel heeft als „Benjamin“ van het zendelingscorps haar arbeid aangevangen in de gemeente Utrecht. Zij is de derde zendeling, die door Den Haag aan het zendingsveld is afgestaan.

Verplaatsing van zendelingen.

Op 10 Augustus j.l. werd Albert L. Fisher aangesteld als President van de gemeente Almelo.

Op 2 Augustus j.l. werd Albert P. Sieverts van Amersfoort naar Amsterdam verplaatst; Orline Maas van Groningen naar Amsterdam, en M. George Tonks van Amsterdam naar Groningen.

Op 14 Augustus j.l. werd Jacob van Goor van Rotterdam naar Groningen verplaatst, en Conrad Bolter van Amsterdam naar Rotterdam.

Vertrokken.

Op 9 Juli j.l. vertrokken Oud. Arie P. de Jonge, zr. Emely de Jonge-Barten, Eleonora M. D. de Jonge, Pieter M. de Jonge en Robert C. de Jonge naar Salt Lake City. De familie de Jonge behoorde tot de Rotterdamse gemeente; Oud. de Jonge heeft daar o.a. als zondagsschoolpresident en gemeentepresident gearbeitet. Voorts heeft de familie de Jonge zich verdienstelijk gemaakt op het gebied van toneel en zang.

Op 13 Juli j.l. vertrokken Daniël Evert Riet en zr. Jannetje Riet-Klut met hun zootje naar Salt Lake City. De familie Riet was lid van de gemeente Rotterdam.

Op 2 Augustus vertrokken de volgende personen per s.s. Duivendijk naar Zion: br. Jacob Beijer en zr. Hendrika Beijerde Graaf met drie kinderen; br. Albertus de Widt met echtgenote en kinderen; Oud. Pieter Dirkmaat en zr. Catharina Dirkmaat-Haselager.

De familie Beijer behoorde tot de gemeente Haarlem, de familie de Widt tot de gemeente Dordrecht. Oud. en zr. Dirkmaat waren getrouwe leden van de gemeente Apeldoorn, en woonden voordien in Den Haag; in deze laatste gemeente heeft Oud. Dirkmaat o.a. het ambt van gemeentepresident bekleed.

Op 6 Augustus j.l. vertrokken br. Hendrik W. Dirkmaat, Freerkje Dirkmaat-Venema, Lily E. Dirkmaat, Johanna C. Dirkmaat en Gerrit P. Dirkmaat per vliegtuig naar Engeland, om daar de bootreis naar de U.S.A. aan te vangen. Hun reisdoel is Salt Lake City. De familie Dirkmaat behoorde tot de actieve leden van de Utrechtse gemeente; br. Dirkmaat heeft in het Zondagsschoolbestuur zitting gehad, en zr. Dirkmaat in het Z.H.V.-Bestuur.

Op 7 Augustus j.l. vertrokken Oud. Johann Anton de Juncker, Feikina de

Juncker-v. d. Veur, Theodora W. de Juncker en Velma Lavon de Juncker naar Utah. Wederom verliest de Utrechtse gemeente hierdoor enkele harer steunpilaren, en wel in het bijzonder een bekwaam gemeentepresident. Oud. de Juncker heeft met toewijding de belangen van de Utrechtse gemeente behartigd, en op de afscheidsavond, die op 19 Juli j.l. aan deze familie werd aangeboden, kwam de waardering van de gemeentelieden voor deze arbeid tot uiting.

Van harte wensen wij de bovengenoemde leden een behouden aankomst in Zion, en het zal onze grootste vreugde zijn, in de toekomst te mogen vernemen, dat zij in Zion onder de getrouwe Heiligen gerekend worden. Moge ook deze groep Nederlanders de goede naam, die ons vaderland in Utah geniet, hooghouden!

40-jarig huwelijk.

Op 29 Augustus a.s. herdenken wederom twee echtparen in de zending het feit, dat zij 40 jaar geleden in het huwelijk traden. Het zijn br. en zr. J. Kwast-Vroom, Brouwerstraat 39, Den Helder, en br. en zr. M. Dalebout-Beekman, Nieuwstraat 14, Dordrecht.

Van harte feliciteren wij deze actieve en getrouwe leden met deze herdenking.

Speciale gebeurtenissen.

In de afgelopen maand werd in iedere gemeente der Zending een jonge broeder of zuster aangesteld als correspondent(e) van „De Ster“. Zij zullen het Zendingskantoor op de hoogte houden van alle bijzondere gebeurtenissen, die in de verschillende gemeenten plaats vinden. Hieronder volgen de bijzonderheden, die over de afgelopen maand gerapporteerd werden.

Op 20 Juli werd de Zondagavonddienst door de Z.H.V. verzorgd. Het programma stond in het teken van de Pionierherdenking.

Op 24 Juli werd in de verschillende gemeenten in een gezellig samenzijn onder leiding van de C.O.V. het Pionier-Eeuwfeest gevierd. In verscheidene plaatsen was van deze avond veel werk gemaakt; de aanwezigen verschenen in Pionierkleding, er waren programma's gedrukt en tafels aangericht. Naar schatting bedraagt het totale aantal personen, dat op die avond bijeengekomen was, 1300 à 1400. Vooral door de kleine gemeenten werden zeer goede opkomsten gemeld. (Leeuwarden 50, Almelo 45!). In Schiedam werd op 25 Juli een openbare bijeenkomst gehouden in de zaal „Musis Sacrum“, en te Gouda op 28 Juli in de zaal „De Beursklok“. De onderwerpen van deze vergadering waren: „De juiste doop“ en „Waar is het Evangelie van Jezus Christus!“

Op 29 Juli werd door de Leidse Z.H.V. een geanimeerde bonte avond georganiseerd.

Op 7 Augustus verzorgde Oud. Jacob van Goor in de gemeente Schiedam een lichtbeeldenavond.

De Arnhemse Zondagsschool maakte op 8 Augustus j.l. een boottocht naar de „Westerbouwing“; daar aangekomen bracht men de dag door met wandelingen, wedstrijden en spelen. De kinderen genoten met volle teugen.

In Rotterdam en Lefden werd op 10 Aug. de Zondagavonddienst op succesvolle wijze door het Jeugdwerk verzorgd. Het doel van deze onderorganisatie werd op aantrekkelijke wijze duidelijk gemaakt.

Op 12 Augustus werd in Zeist een openbare bijeenkomst gehouden in het gebouw „Jonathan“, Montaubanstraat 10. In het vervolg zal hier elke Dinsdagavond om 8 uur zulk een vergadering gehouden worden.

Op 13 Augustus maakte het Rotterdamse Jeugdwerk een uitstapje naar „Plaswijck“, een geliefkoosd ontspanningsoord.

Wij vragen de medewerking van onze lezers.

Indien U in de rubriek „Gebeurtenissen in de Zending“ een verzuim of een abuis opmerkt, verzoeken wij U vriendelijk, ons dit mede te delen.